

правовий механізм, що регулює екологічні аспекти безпеки цивільної авіації. Але, як уявляється, він потребує подальшого вдосконалення для практичного застосування; зокрема шляхом розвитку запобіжних заходів у даній сфері у світлі міжнародних вимог та стандартів, Варто відзначити збільшення норм екологічного спрямування у повітряному законодавстві України. Але попри задекларовані в Повітряному кодексі України пріоритети, відсутність у ньому механізму притягнення до юридичної відповідальності за порушення норм екологічного характеру поки ще не сприяє усвідомленню значущості екологічної складової безпеки цивільної авіації.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Боярська З. І. Екологічні аспекти безпеки цивільної авіації в Україні / З. І. Боярська // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2012. – № 3. – С. 10-15.
3. Оверковська Т. К. Правові засади забезпечення екологічної безпеки аеропортів в Україні / Т. К. Оверковська, С. І. Хом'яченко, Є. К. Єряшов // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. – 2015. – № 3. – С. 17-21.

УДК 349.6 (043.2)

Жмур Н. В., к.ю.н.,
Решетило В. М., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЕКОЛОГІЧНИЙ РИЗИК ПРИ ПЕРЕВЕЗЕННІ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

Україна належить до кола країн світу, що мають найбагатші земельні ресурси. Конституція України проголошує землю основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави [1].

Правова охорона земель в Україні здійснюється на основі комплексного підходу до угідь як до складних природних утворень (екосистем) з урахуванням цілей і характеру їх використання, зональних і регіональних особливостей.

Актуальність питання саме перевезення небезпечних вантажів стоїть дуже гостро, оскільки міста і обласні центри переважно є великими промисловими центрами, а також деякі з них мають унікальне прикордонне положення. Ці умови часто і є причиною прокладання маршрутів перевезення небезпечних вантажів саме через міську територію, в якій імовірність настання аварій найвища, тому що висока інтенсивність транспортних потоків.

Для того, щоб визначити вплив на екологічну безпеку таких вантажів,

потрібно визначити, насамперед, їх поняття - небезпечний вантаж – речовини, матеріали, вироби, відходи виробничої та іншої діяльності, які внаслідок притаманних їм властивостей за наявності певних факторів можуть під час перевезення спричинити вибух, пожежу, пошкодження технічних засобів, пристроїв, споруд та інших об'єктів, заподіяти матеріальні збитки та шкоду довкіллю, а також призвести до загибелі, травмування, отруєння людей, тварин і які за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за результатами випробувань в установленому порядку залежно від ступеня їх впливу на довкілля або людину віднесено до одного з класів небезпечних речовин [2].

До небезпечних речовин відносяться речовини таких класів: клас 1 - вибухові речовини та вироби; клас 2 - гази; клас 3 - легкозаймисті рідини; клас 4.1 - легкозаймисті тверді речовини; клас 4.2 - речовини, схильні до самозаймання; клас 4.3 - речовини, що виділяють легкозаймисті гази при стиканні з водою; інші небезпечні речовини та вироби [2].

Також існують умови перевезення небезпечних вантажів, котрі визначаються нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність транспорту. У разі відсутності таких актів небезпечний вантаж допускається до перевезення на умовах Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів».

Перевезення небезпечних вантажів допускається за наявності відповідно оформлених перевізних документів, перелік і порядок подання яких визначається нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність транспорту. Транспортні засоби, якими перевозяться небезпечні вантажі, повинні відповідати вимогам державних стандартів, безпеки, охорони праці та екології, а також у встановлених законодавством випадках мати відповідне маркування і свідоцтво про допущення до перевезення небезпечних вантажів.

У разі порушення законодавства про перевезення небезпечних вантажів юридичні та фізичні особи несуть відповідальність згідно з законом [3].

Слід відмітити, що рівень екологічного ризику при перевезенні небезпечних вантажів територією міста залежить не лише від інтенсивності та структури транспортних потоків. Не меншою мірою впливають інші показники – різноманітні організаційні заходи, стійкість ландшафтів, схема самого маршруту тощо. Це свідчить про можливість оптимізації структури та маршрутів перевезень [4].

Отже, потрібно дотримуватися необхідних умов перевезення небезпечних вантажів, вимог до типів та обладнання транспортних засобів, порядку підготовки, перепідготовки, навчання, підвищення та підтвердження кваліфікації працівників, які працюють з небезпечними вантажами, порядку одержання дозволів на здійснення зазначених перевезень.

Також необхідною умовою екологічної безпеки є прогнозування природоохоронних ризиків та пошук шляхів зменшення екологічних ризиків при транспортуванні токсичних відходів територією міст є актуальним, і має велике наукове, науково-господарське значення з точки зору безпеки життєдіяльності та безпеки регіону і держави в цілому.

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Про перевезення небезпечних вантажів: Закон України від 6 квітня 2000 р. № 1644-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

3. Про затвердження окремих розділів Правил перевезення вантажів: Наказ Міністерства транспорту України від 21 листопада 2000 р. № 644, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 24 листопада 2000 р. за № 861/5082 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

4. Левковець П. Р. Перевезення небезпечних вантажів: навч. посібник / П. Р. Левковець, О. І. Мельниченко, Д. В. Зеркалов. – К.: Основа, 2005. – 239 с.

УДК 349.6 (043.2)

Жмур.Н. В., к.ю.н.,
Сенишин С. Р., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ВІД АКУСТИЧНОГО, ЕЛЕКТРОМАГНІТНОГО ШКІДЛИВОГО ВПЛИВУ

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України. З цією метою Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорони, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

Україна має на сьогодні досить значну кількість нормативно-правових актів екологічного, санітарно-гігієнічного, транспортного, адміністративного й іншого законодавства, які регулюють питання, пов'язані із захистом населення від небезпечних акустичних впливів.

У сфері екологічного законодавства це питання регулюється, насамперед, Законом України «Про охорону навколишнього природного